

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/335/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233971
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112233971.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 0807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 7C/274/2012-26 zo dňa 17. apríla 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 82, § 83, § 103, § 104 O.s.p. a zistenie, že konanie vedené na tamomšom súde pod sp.zn. 14C/260/2012 tvorí prekážku začatého konania pre konanie v prejednávanej veci 7C/274/2012 jednak vzhľadom na totožnosť oboch účastníkov konania, ako i vzhľadom na uplatňovaný žalobný nárok. I keď výška nemajetkovej ujmy je v konaní 14C/260/2012 uplatňovaná vo vyššej sume v časti o zaplatenie sumy nemajetkovej ujmy uplatňovanej v konaní 7C/274/2012, tvorí prekážku veci začatej. Dôvodmi žalobného návrhu o náhradu škody je v oboch prípadoch nesprávny úradný postup Okresného súdu Žilina v tom istom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 20Er/2175/2010 (sp.zn. exekútora EX 4085/2010) pri vydávaní toho istého poverenia na vykonanie exekúcie proti tomu istému povinnému (U. O., nar. XX.X.XXXX), na podklade toho istého exekučného titulu.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné prejednanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že si navrhovateľ v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/274/2012 uplatňuje celkom iný nárok, než v konaní vedenom pod sp.zn. 14C/260/2012 a namieta rôzne nesprávne úradné postupy Okresného súdu Žilina. Rozdielne sú škodové udalosti, z ktorých vyplýva nárok na náhradu škody. Rozdielna je aj podstata vzniknutej škody a spôsob jej určenia. Predmet týchto dvoch konaní je tak celkom odlišný a nepredstavuje preukážku začatého konania. Konajúci súd tak pri vydávaní napadnutého uznesenia konal zjavne arbitrárne bez dôkladného oboznámenia sa s prejednávanými vecami, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu. Vydaním napadnutého rozhodnutia bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Sudca súdu prvého stupňa preskúmal napadnuté uznesenie a dôvody odvolania, pričom zistil, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zákonné, odvolaniu nemienil vyhovieť v celom rozsahu, z ktorého dôvodu spisový materiál predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa v súlade s ust. § 374 ods. 4 O.s.p. Vo svojom vyjadrení uviedol, že z návrhu na začatie konania vedeného pod sp.zn. 7C/274/2012 a 14C/260/2012 vyplýva, že navrhovateľ si v oboch konaniach uplatňuje nárok na náhradu škody, ku ktorej vzniku malo dôjsť v konaní vedenom na Exekútorskom úrade č. EX 4085/2010 (sp.zn. konania na tamojšom súde 20Er/2175/2010) a to nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nečinnosti súdu. To znamená, že uvedené nároky odvodzuje z toho istého postupu súdu, v tom istom konaní, pričom v oboch prípadoch uplatňuje majetkovú ujmu vo výške 125,- eur ako náklady spojené s jeho činnosťou vo veci správy a vymáhania tej istej pohľadávky. Taktiež uplatnená nemajetková ujma súvisí s tým istým postupom súdu v rovnakom konaní, pričom rozdiel vo výške uplatnenej pohľadávky vyplýva len z obdobia, za ktoré to uplatňuje, keď v konaní 7C/274/2012 túto viaže na vydanie poverenia (v časti) na vykonanie exekúcie exekučným súdom vo veci sp.zn. 20Er/2175/2010 dňa 8.12.2010 a v konaní 14C/260/2012 na rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, kedy podľa navrhovateľa súd takto rozhodol až dňa 17.2.2011 (zo spisového materiálu 20Er/2175/2010 vyplýva, že súd žiadosť o vydanie poverenia v časti zamietol a v časti zastavil uznesením č.k. 20Er/2175/2010-19 dňa 19.11.2010). Zákonný sudca sa teda nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľa v odvolaní, že v predmetných konaniach ho uplatňuje iný nárok a namieta rôzne nesprávne úradné postupy. V oboch prípadoch namieta nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu v tom istom exekučnom konaní. Navrhovateľ neodvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nezákonných rozhodnutiach súdu, a teda v rozdielnych škodových udalostiach tak, ako tvrdí.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil s tým, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, v ktorom nezistil žiadne vecné a procesné pochybenie.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval v súlade s ust. § 103 O.s.p., v zmysle ktorého kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania), keď skúmal podmienky konania a dospel k záveru, že predmetnému konaniu bráni prekážka, t.j. vedené konanie pred tamojším súdom pod sp.zn. 14C/260/2012 (prekážka litispendencie).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v oboch prípadoch vedených pred tamojším súdom pod sp.zn. 7C/274/2012 a 14C/260/2012 navrhovateľ namieta nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu v tom istom exekučnom konaní, vedenom pred súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 4085/2010 a pred okresným súdom pod sp.zn. 20Er/2175/2010 pri vydávaní toho istého poverenia na vykonanie exekúcie proti tomu istému povinnému. Nejedná sa o nárok navrhovateľa na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nezákonných rozhodnutiach súdu v rozdielnych škodových udalostiach.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií navrhovateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.